

¹⁴ ἁμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ
κυριεύσει· οὐ γάρ ἐστε ὑπὸ
νόμον ἀλλὰ ὑπὸ χάριν. ¹⁵ Τί
οὖν; ἁμαρτήσωμεν, ὅτι οὐκ
ἐσμὲν ὑπὸ νόμον ἀλλὰ ὑπὸ
χάριν; μὴ γένοιτο. ¹⁶ οὐκ
οἶδατε ὅτι ᾧ παριστάνετε
ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοήν,
δοῦλοί ἐστε ᾧ ὑπακούετε, ἥτοι
ἁμαρτίας εἰς θάνατον ἢ
ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην; ¹⁷

χάρις δὲ τῷ θεῷ ὅτι ἦτε δοῦλοι
τῆς ἁμαρτίας ὑπηκούσατε δὲ
ἐκ καρδίας εἰς ὃν παρεδόθητε
τύπον διδαχῆς, ¹⁸

ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς
ἁμαρτίας ἐδουλώθητε τῇ
δικαιοσύνῃ. ¹⁹ Ἀνθρώπινον
λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς
σαρκὸς ὑμῶν. ὥσπερ γὰρ
παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν
δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ

ἀνομία εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτως
νῦν παραστήσατε τὰ μέλη
ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς
ἁγιασμόν. ²⁰ ὅτε γὰρ δοῦλοι
ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι
ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. ²¹ τίνα οὖν
καρπὸν εἴχετε τότε; ἐφ' οἷς νῦν
ἐπαισχύνεσθε, τὸ γὰρ τέλος
ἐκείνων θάνατος. ²² νυνὶ δὲ
ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς
ἁμαρτίας δουλωθέντες δὲ τῷ

θεῷ ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν
εἰς ἁγιασμόν, τὸ δὲ τέλος
ζωὴν αἰώνιον. ²³ τὰ γὰρ
ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας
θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ
θεοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.